

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
11. ROČNÍK - ČERVEN 2013 - ČÍSLO 117

FARNÍČEK

Při „Noci kostelů“ se ve Fryštáku představil vynikající pěvecký soubor Cantica Laetitia a také Malý komorní orchestr ZUŠ Morava.

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci, mariánský měsíc, měsíc květen skončil. Děkuji všem, kteří si udělali čas 24. května a meditovali a adorovali před Pánem Ježíšem v Nejsvětější Svátosti. Noc kostelů byla akce určená všem lidem dobré vůle, kteří chtějí zažít úžasnou atmosféru kostela jinak, než jen při bohoslužbě. Děkuji ing. Františku Odstrčilovi a ostatním za organizování letošní Noci kostelů. Náš Pán nás nenechá bez pomoci a Panna Maria bez přímluvy ani v měsíci červnu. Nevíme, co nás potká, jistá je jen Boží přízeň. Svěřujme v modlitbách a při mších sv. sebe i druhé Bohu, abychom nesešli z cesty dobra a abychom v Duchu Svatém nacházeli správná řešení životních peripetií. Bohem budeme „hodnoceni“ podle lásky, kterou jsme druhým věnovali. Láska je vždy dar. Dar, který činí život lepším a krásnějším. Do nového měsíce hodně Božího požehnání Vám přeje

váš otec Miroslav.

SV. CYRIL A METODĚJ - APOŠTOLOVÉ SLOVANŮ

je název českého dokumentárního dramatu, které připravuje Česká televize. Čtyřdílnou výpravnou sérii odvysílá u příležitosti 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů na naše území. Hlavními postavami hrané série jsou věrozvěsti

svatý Cyril a jeho bratr Metoděj, kteří sestavili první slovanské písmo hlaholici a Cyril na základě slovanských nářečí vytvořil staroslověnštinu. Oba bratři při svém misijním úsilí narážejí nejen na stále silné pohanství, ale jejich snaha vyvolá rovněž nevoli latinských kněží a mohutný odpor silné Východofranské říše. V režii Petra Nikolaeva hrají Roman Zach (Metoděj), Ondřej Novák (Cyril), Karel Dobrý, Marian Roden, Vladimír Javorský či Josef Abrhám. *Výpravná série se částečně natáčela na Kypru, bojové scény včetně bitvy z roku 870 mezi Velkomoravany a Franky v archeoparku nedaleko Velehradu.* **Čtyřdílné drama bude ČT vysílat od 29. června.**

O JÍDLE A PITÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

- ❖ Kuchař to má vždycky těžké, navaří li špatně, všichni mu nadávají, když dobře, nic na něj nezbude
- ❖ Kdo si chce pochutnat na jádru, musí rozlousknout ořech
- ❖ Kdo střízlivý život vede, vždycky dobře všude jede
- ❖ Kde je pivo, tam je živo
- ❖ Kdo večerí kořalku, ten pak snídá vodu z okurků
- ❖ Kdo pije, nemyslí, kdo myslí, nepije
- ❖ Komu nechutná, tomu se lehce postí
- ❖ Krásné je žít, když máš co jíst a pít
- ❖ Lepší doma krajíc chleba, než v cizině kráva celá
- ❖ Lepší jednou do huby než dvakrát přes ní

NOC KOSTELŮ VE FRYŠTÁKU

Do „Noci kostelů“, která se letos konala v pátek 24. května a jejímž hlavním cílem bylo otevřít kostel netradičním způsobem a pro všechny lidi, tedy i pro ty, kteří by do něj jinak nepřišli, se v olomoucké arcidiecézi zapojilo devět církví a otevřeno bylo celkem 197 kostelů, kaplí a modliteben. Mezi nimi byl také náš farní kostel svatého Mikuláše. Program začal v 17.55 vyzváněním kostelních zvonů, kterých znělo po celé České republice téměř 3000. Poté už následovala slavnostní bohoslužba „Za město Fryšták“ za účasti starosty Mgr. Lubomíra Doležela a některých dalších zastupitelů. Také letos byl součástí „Noci kostelů“ bohatý kulturní program, ve kterém si jistě vybral každý. Nechyběly ani komentované prohlídky kostela a věže (včetně nově opravené části střechy). Velký dík patří opět hlavnímu organizátorovi ing. Františku Odstrčilovi, ale i všem ostatním (včetně účinkujících), kteří se na letošní „Noci kostelů“ podíleli, a bez jejichž přičinění by se tato akce jistě nemohla konat. **-pn-**

KULATÁ KNĚŽSKÁ JUBILEA V NAŠÍ FARNOSTI

V tomto měsíci budeme mít v naší farnosti několik kněžích jubilatů, a protože se jedná o jubilea kulatá, určitě stojí zato jim věnovat pozornost i na stránkách tohoto čísla Farníčku. Dne 25. června totiž oslaví **30 let** od kněžského svěcení náš pan farář **otec Miroslav Dibelka** a také jeho spolužák a nejlepší kamarád z teologické fakulty v Litoměřicích **otec Jan Komárek**, který je v současné době v DISu. Oba byli vysvěceni v katedrále sv. Václava v Olomouci 25. 6. 1983 apoštolským administrátorem biskupem Josefem Vranou.

Dalším letošním kněžským jubilentem je také fryštácký rodák **otec Pavel Uhřík**, který v současné době působí v klášteře kapucínů v Brně. Otec Pavel přijal kněžské svěcení také v olomoucké katedrále sv. Václava z rukou apoštolského administrátora biskupa Josefa Vraný, a to 23. června 1973. V letošním roce tedy oslaví **40 let** od svého kněžského svěcení (**1. července 2013 také uplyne 40 let od zatím poslední primice v naší farnosti, kterou měl právě otec Pavel**). Redakce Farníčku přeje všem těmto našim jubilentům hojnost Božího požehnání, darů Ducha Svatého a také ochranu Panny Marie do dalších let jejich kněžské služby.

Nezapomínejme, že je stále potřeba modlit se za naše kněze.

***Náš otec Mirek
po vysvěcení
v Olomouci.
Vedle něj
(uprostřed) stojí
další tehdejší
novokněz
P. Jan „Johnny“
Komárek -
v současné době
působící ve
fryštáckém DISu.***

***Fotografie z loňské
„Staříčkovy pouti“,
kterou celebroid
P. Pavel Uhřík.
(společně s otcem
Mirkem)***

připravil -vn-

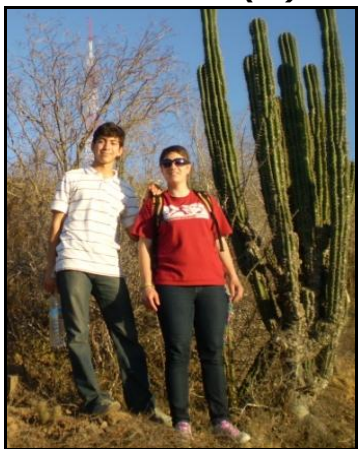
VELEHRAD - DNY DOBRÉ VŮLE 2013

Červencové oslavy Dne slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje jsou každoročně plné lidí dobré vůle. Svědčí o tom viditelná pomoc potřebným i tamější atmosféra. Zcela jistě se jedná o největší oslavy spojené se státním svátkem v České republice. Čtrnáctý ročník bude výjimečný, protože na Velehradě vyvrcholí oslavy 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. A podle toho bude vypadat i letošní program. Organizátoři Velehradu dětem s podtitulem „S Cyrilem a Metodějem vážně nevážně“ slibují vystoupení skupiny Vere Gratis, pohádku v podání Divadla Tramtárie nebo cyrilometodějskou soutěž. Velehradský rukopis se rozroste o další strany při Ručním přepisování Bible a zájemci o fotografování mají připraven fotografický workshop. Výstava Papežských misijních děl bude obohacena například o Misijní jarmark a v rámci výstav ve Stojanově gymnáziu bude zpřístupněna netradiční výstava „Nitěná krása“, kterou ocení především milovníci krajky a folkloru. K vidění budou výtvarná díla zhotovená technikou šité krajky v oblasti liturgie, přírody a folkloru. Téma, které bylo pro tuto příležitost zvoleno, odráží i význam události letošního výročí příchodu slovanských věrozvěstů na Moravu – Jít cestou naděje. Právě NADĚJE je tím nosným motivem nejen života vězňů, ale i každého člověka. Cyrilometodějský program zpestří promítání historického dokudramatu Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů v Archeoskanzenu v Modré. Nedílnou součástí Dnů lidí dobré vůle je slavnostní koncert Večer lidí dobré vůle. Ten začne v 19.30 hodin na pódiu před bazilikou a během něj budou představeny tři charitativní projekty a možnosti přispění formou DMS VELEHRAD. Vystoupí Jiří Pavlica s Hradišťanem, Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín a další. Výtěžek bude rovným dílem rozdělen mezi předem vybrané projekty. Koncert v přímém přenose odvysílá Česká televize a Český rozhlas 1 – Radiožurnál. Vzhledem k významnému jubileu roku 2013, kterým příchod Cyrila a Metoděje bezesporu je, bude i program Dnů lidí dobré vůle tematicky sjednocen a spojen s oběma věrozvěsty, kteří tak výrazně ovlivnili naše dějiny.

Program Dnů lidí dobré vůle – Velehrad 2013, najdete na www.velehrad.eu/dny-lidi-dobre-vule/.

DOPIS Z MEXIKA (6.)

Všechny Vás srdečně zdravím, a myslím, že tenhle dopis nebude moc dlouhý, protože v měsíci dubnu se toho zase tolik nestalo. Kromě toho, že stále navštěvujeme komunitní centrum, školku, a dáváme hodiny katecheze, ve kterých se děti intenzivně připravují na přijetí svátosti prvního svatého přijímání (tady k prvnímu svatému přijímání přistoupí 25. a 26. května skoro 200 dětí) a svátosti biřmování, která se uskuteční tuto sobotu, jsme také intenzivně trénovali na blížící se FIO. My holky volejbalistky, holky a kluci basketbalisti a v neposlední

řadě také fotbalové mužstvo. Hned na začátku měsíce jsme my dobrovolníci jeli na duchovní obnovu, tzv. Ignaciánské duchovní cvičení, do nádherného prostředí kněžského semináře v Culiacanu (*ráj na zemi! – viz obrázek*). Slovo ignaciánský znamená, že jsou to duchovní cvičení podle pravidel sv. Ignáce z Loyoly zakladatele řehole Jezuitů. Probíhají v naprosté tichosti, jen Ty a Bůh, meditace s Bohem apod. Tato duchovní cvičení trvala týden. Byla určena především pro kluky, kteří se rozhodli pro kněžskou dráhu, ale my (já a Margarita) jsme této možnosti také využily a myslím, že jsme nelitovaly. Tedy já rozhodně ne! A protože jsme si po tak náročném týdnu zasloužili odpočinek, tak následoval týden komunitní dovolené pěkně u moře na pláži. Tento týden jsem se bohužel nemohla zúčastnit volejbalového tréninku a taky se to podepsalo na mé kondičce...

V pátek 19. dubna nás čekal slavností večer a to (po našem řečeno) ples. Takže jsem si zase na sebe, chtě nechtě, musela obléct šaty. Ale musím říct, že mi to v nich opravdu slušelo a všechny jsem tím ohromila, protože vidět mě v šatech, tak to opravdu musíte mít štěstí. Slovy chvály opravdu nešetřili a někteří o tom mluvili ještě týden potom....Následující neděli se při mši svatě předával první symbol dětem, které přistoupí k prvnímu svatému přijímání. A to symbol kříže. Potom 25. dubna oslavil své již 63. narozeniny padre Bladi a jestli se nepletu tak 37. narozeniny náš jáhen Ricardo, který se zanedlouho stane knězem. Dne 22. června jej totiž čeká kněžské svěcení. Takže tady v Mexiku přibude další kněz salesián a to je moc dobře, protože se tu salesiánské dílo pěkně rozrůstá.

Dne 27. dubna jsme oslavili den dětí, společným setkáním všech dětí tady v oratoři a hraním her. Následující den jsem tady v Mexiku oslavila své 24. narozeniny a dostala jsem 6 dortů a také spoustu dárečků (*fotky z mé narozeninové oslavy najdete na facebooku*).

Na konci dubna jsme po dvou měsících potu a dřiny s velkým očekáváním (přivést si bustu Dona Bosca pro nejlepší tým), vyrazili do Guadalajary na FIO, ale o tom více až příště.

A na závěr ještě jedna zajímavá informace. Každý měsíc tu Banco Alimentos De Nogales rozdává despensas (zásoby potravin) chudým především v kolonii Colosio, kde se nachází i komunitní centrum Padre Kino (Colosio, podle kolonie, ve které se nachází), protože tohle je ta nejchudší část Nogales. Tato instituce shromažďuje potraviny, které pak přiděluje těm nejchudším lidem. Podporuje i lidi v ostatních částech Nogales! V zimním období jim dokonce rozdávali deky.

Tak se mějte moc hezky a nesmutněte, vždyť už za tři měsíce jsem zase doma ve Fryštáku.

Vaše Pája.

PS: Toho kraba na obrázku jsem "ulovila" sama.

POZVÁNKA - P. VOJTĚCH KODET VE ZLÍNĚ

V sobotu 15. 6. 2013 se bude konat duchovní obnova v Kongresovém centru ve Zlíně pod vedením P. Vojtěcha Kodeta na téma:

„Eucharistie - tajemství života“.

PROGRAM: 9.00 - Evidence přihlášených účastníků

10.00 - Zahájení a modlitba chval, 10.30 - Přednáška I. a adorace

12.00 - Přestávka (oběd), 13.00 - Přednáška II. ,

14.30 - Přednáška III., Závěr v 16.00 - Mše svatá.

DŮLEŽITÉ INFORMACE:

Vzhledem k omezené kapacitě sálu je potřebná registrace předem, poplatek činí 50,- Kč. Registraci je možné provést buď:

1. Zasláním přihlášky mailem na adresu: do-zlin@seznam.cz a úhradou poplatku na číslo účtu 1015888/2070 nebo

2. Osobním přihlášením a úhradou poplatku ve farnostech děkanátů: Zlín, Vizovice, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Klobouky, Vsetín, Kroměříž, Holešov.

Při přihlášení a platbě uveďte prosím vždy JMÉNO a PŘÍJMENÍ.

Při hromadné registraci rozepište jednotlivě každého účastníka.

Tel.: 607 213 617 / e-mail: do-zlin@seznam.cz

AD: BOJ O MARIÁNSKÝ SLOUP V PRAZE

V minulém čísle Farníčku vyšel zajímavý článek na téma jednání (resp. sporů) o obnovu známého mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, který byl stržen v roce 1918. Protože předpokládám, že ne každému čtenáři je známe historické pozadí sporů o tento sloup, rád bych doplnil některá vysvětlení k této otázce, která až dodneška bývá zneužívána ke kritice katolické církve u nás. Mariánský sloup v Praze byl postaven v roce 1650 a vysvěcen v roce 1652 pražským arcibiskupem kardinálem Arnoštem z Harrachu za přítomnosti císaře Ferdinanda III. a jeho syna Ferdinanda IV.

Jméno architekta sloupu není známo, autorem sochařské výzdoby byl nevýznamnější raně barokní český sochař Jan Jiří Bendl. Sloup měl výšku necelých 14 metrů a na svém vrcholku nesl dvoumetrovou pozlacenou sochu Panny Marie stojící na drakovi. Na podstavci sloupu stály čtyři sochy andělů přemáhajících ďáblы znázorňující válku (lev), mor (bazilišek), hlad (drak) a herezi (had). V podstavci byla zároveň umístěná malá svatyně s ochranným obrazem Panny Marie Rynecké, který při obléhání Prahy Švédy visel na jednom z domů na Staroměstském náměstí. Jak už je zřejmé z předchozí charakteristiky, sloup nebyl postaven jako symbol vítězství katolicismu nad reformací – jako „odplata za Bílou Horu“ (jde až o pozdější výklad mnoha českých liberálů a nacionalistů), ale na poděkování Panně Marii za záchranu Prahy před švédským obléháním ve druhé polovině roku 1848. Nešlo tedy ani o pomník vystavěný na památku popravy 27 českých pánů na Staroměstském náměstí v roce 1621. Vždyť vedle toho, že sloup nestál na místě popravy, ale na úplně opačné straně náměstí, je celkem nelogické předpokládat, že by tehdy některého odpůrce protireformace vůbec napadlo stavět nějaký pomník k oslavě popravy vůdců stavovského povstání. Stržení tohoto mariánského sloupu, k němuž došlo 3. listopadu 1918, je proto třeba označit za akt vandalismu motivovaný tehdejšími protihabsburskými náladami, s nimiž však tato historická památka měla pramálo společného. Tento čin byl dílem „pražské ulice“ a veřejně se od něj distancovala i česká politická reprezentace. Ničení náboženských památek tehdy odsoudili také mnozí zástupci české nekatolické inteligence, mezi nimi např. známí historikové Josef Šusta a Josef Pekař. S ohledem na to, co zde bylo uvedeno, musíme proto dnešní spory o obnovu tohoto mariánského sloupu na Staroměstském náměstí považovat spíše za politickou hru a zároveň snahu o poškození jména katolické církve v ČR.

-vn-

(zprac. dle F. X. Halas: „Fenomén Vatikán“, wikipedie.cz)

KAM JDEME?

V nabídce knih (vzadu v kostele) se nesměle choulí menší brožurka s poněkud zavádějícím názvem – Kam jdeme? Jedná se o knížku fejetonů kněze - jezuity otce Jana Rybáře a Farníček by ji rád doporučil vaší pozornosti.

Kdo otce Jana Rybáře už zná a má ho rád, tomu se při čtení jeho úvah objeví na tváři úsměv.

Ti ostatní se s ním mohou seznámit. Estébáci dobře věděli, kdo je jim nebezpečný. Rybář mohl působit v duchovní správě až v r. 1969 na poslední štaci. Kdyby se narodil o dvacet let dříve, mohl by být třeba univerzitním profesorem. Kdo by ale potom 17 let, jako trutnovský kaplan, navštěvoval německé babičky v krkonošských samotách? Typická je pro jeho neohrožený postoj proti totalitě i následující úsměvná historka...*Po smrti trutnovského arciděkana pravilo otci Janovi kníže kněžské:*

„Jemnostpane, kdybyste vstoupil do Pacem in terris (kněžský kolaborantský spolek), mohl byste být v Trutnově arciděkanem“.

A páter Rybář prý tehdy pravil - „To bych měl radši se špinavou cikánkou dvě nemanželský děti!“ „O, o, o, o,“ zapištělo kníže kněžské vysokým hlasem, „kdyby vás tak někdo slyšel ...“ V první polovině knihy „Kam jdeme?“ jsou odpovědi Jana Rybáře na otázky matky pěti synů, která chtěla vědět, jak dětem mluvit o Bohu. Ve druhé polovině knížky najdete Rybářovy fejetony z poslední doby. Knihu vydal pan Vlastimil Bartoš ve svém nakladatelství Gratis v Ústí n. Orlicí.

Katolický kněz Jan Rybář se narodil 16. července 1931 v dělnické rodině v Brně. Po studiu na biskupském gymnáziu se rozhodl pro kněžské povolání a v roce 1949 vstoupil do Tovaryšstva Ježíšova. Poté, co došlo v dubnu 1950 k násilné likvidaci klášterů a mužských řeholních řádů v rámci tzv. Akce K, byl novic Jan Rybář spolu s dalšími novici internován a poslán do tzv. přeškolovacího tábora.

V roce 1960 byl zatčen a odsouzen na dva roky za maření státního dohledu nad církvemi. V roce 1962 byl Jan Rybář ve věznici ve Valdicích tajně vysvěcen na kněze biskupem Karlem Otčenáškem a téhož roku byl propuštěn na amnestii. Následně žil ve středisku Marianum v Janských Lázních, kde vypomáhal v duchovní správě. V době Pražské jara dostudoval na filozofické fakultě v Innsbrucku a šel pracovat do hradecké diecéze - nejdříve působil v Hradci Králové, v roce 1969 byl poslán na Trutnovsko. Od roku 1990 až do roku 2004 působil v Rychnově nad Kněžnou a okolí. Nyní je v důchodu a žije v Trutnově.

NEJZNÁMĚJŠÍ POUTNÍ MÍSTA EVROPY – FÁTIMA (PORTUGALSKO)

Kdysi bývaly na místě dnešního svatostánku jen pastviny. Na první pohled obyčejné portugalské městečko v kopcích leží nedaleko dálnice, na půli cesty mezi Lisabonem a Portem. Arabsky znějící jméno dostalo podle legendy za muslimské nadvlády ve 12. století po jedné maurské princezně. Tehdy samozřejmě nikdo nemohl tušit, že jednou bude celosvětově proslulým křesťanským poutním místem. Věřící tady prosí o zázraky stejně jako ve francouzských Lourdech nebo v polské Čenstochové. Pozorovat příchozí poutníky je samo o sobě velmi silným a nezapomenutelným zážitkem. Ročně sem přijede až sedm miliónů lidí z celého světa. Všichni mají jasný cíl - velké prostranství s neobarokní bazilikou z roku 1953, ke které vede asi 300 metrů dlouhý chodník z mramoru. Po něm se pomalu vkleče posunují věřící a tiše přitom odříkávají prosebné či děkovné modlitby. Obraz je to více než působivý. Většinu poutníků doprovázejí při této bolestivé cestě příbuzní, kteří je podpírají, aby alespoň částečně ulevili jejich odřeným a často také zkrvaveným kolenům. Nejvíce lidí zamíří do Fátimy každoročně v květnu a v říjnu, ve dny výročí prvního a posledního zjevení Panny Marie. Jednotlivé katolické obce sem pořádají zájezdy, podle toho také vypadá program. Ve zdejší kapli i bazilice se denně slouží až dvacet bohoslužeb - většina v portugalské, některé v angličtině, ale není problém zařídit třeba i češtinu. Organizace nemá chybu, přehled bohoslužeb najdete na velkém displeji přímo na bazilice. Celé město dnes funguje v první řadě pro poutníky, a tak není divu, že tady najdete doslova na každém rohu obchod se suvenýry nebo že všechny místní hotely nesou jména svatých. V roce 2007 tu církev nechala postavit v přepočtu za více než miliardu korun vedle kaple Zjevení a ohromné baziliky další kostel, který pojme neuvěřitelných 9 tisíc sedících návštěvníků! Pokud byste se chtěli do Fátimy vypravit, neměl by to být žádný problém. V rámci poznávacích zájezdů po Portugalsku či po Pyrenejském poloostrově vás tam zaveze většina tuzemských cestovek. Fátimu můžete navštívit také během dovolené na plážích jižního Portugalska, odkud místní cestovní kanceláře organizují do poutního místa jednodenní výlety v přepočtu do 2 tisíc korun. K dispozici je vám také místní vlaková či autobusová doprava. Před cestou se můžete podívat na domovské stránky tohoto svatého místa, kde najdete kromě aktuálního dění také spoustu užitečných informací - www.santuario-fatima.pt.

- 1.6. Památka svatého Justina**
2.6. 9. neděle v mezidobí
5.6. Památka svatého Bonifáce
7.6. Slavnost nejsvětějšího srdce Ježíšova
9.6. 10. neděle v mezidobí
11.6. Památka svatého Barnabáše
13.6. Památka svatého Antonína z Padovy
16.6. 11. neděle v mezidobí
21.6. Památka svatého Aloise
23.6. 12. neděle v mezidobí
24.6. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
28.6. Památka svatého Ireneje
29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla
30.6. 13. neděle v mezidobí

VZPOMÍNKY ZŮSTANOU

V červenci letošního roku to už bude 20 let, co do naší farnosti přišel P. Josef Honka. Neúnavný salesián a přítel mládeže. S ním se na faru přistěhovali i jeho tři sourozenci. P. Stanislav Honka drobný usměvavý kněz s neobyčejnou vitalitou a dvě sestry Dagmar a Eva, které vedly domácnost a pomáhaly všude, kde bylo potřeba. Sestra Dagmar zemřela ještě ve Fryštáku v roce 1998. P. Josef pak odešel do Jalubí, kde v roce 2004 zemřel. Eva Honková se pak odstěhovala i

s P. Stanislavem zpět do rodné Ostravy, tam se o něj starala až do roku 2010, kdy zemřel. A z pěti sourozenců zůstala sama. Jako v té pověsti o „Loretáských zvoncích“, jí už neměl kdo doprovodit. Zemřela v Ostravě v Domě s pečovatelskou službou jen v okruhu několika přátel. Jsem velmi ráda, že se nás pár fryšťáckých farníků sešlo, abychom jí doprovodili na její poslední cestě.

Velký dík patří panu Františku Mrázkovi, který nás ve čtvrtek 23. května zavezl jak do Ostravy Zábřehu, kde se v kostele Svatého Ducha konalo rozloučení, tak i do Opavy, abychom ji doprovodili k hrobu jejich sourozenců a rodičů. Díky paní Evo za vaši práci pro rodinu i salesiánské dílo a věřte, že vzpomínky zůstanou.

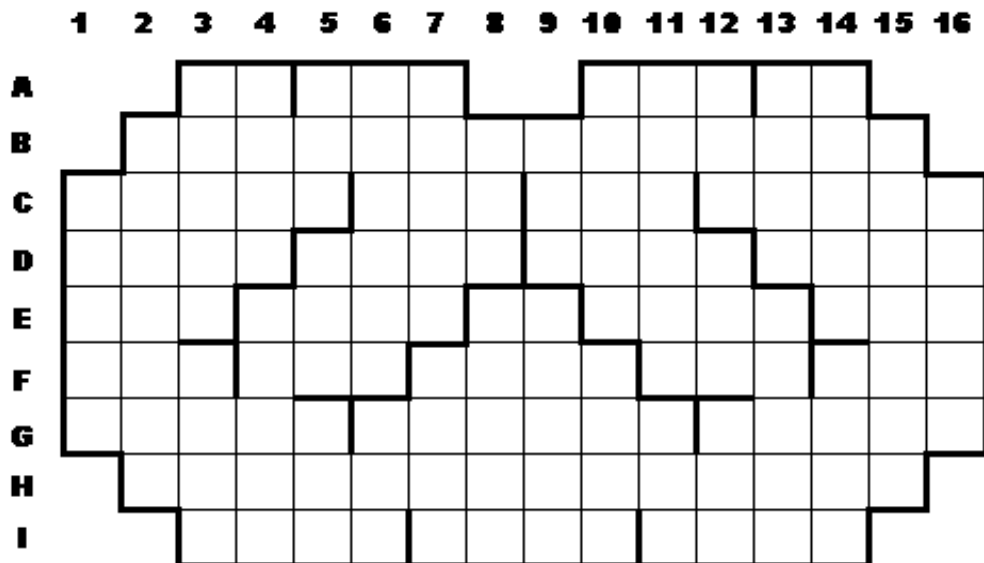
-jn-

Otec Josef Honka a jeho bratr Stanislav.

KŘÍŽOVKA NA ČERVEN

Neocenitelná je schopnost (dokončení v tajence)...

Vodorovně: A. Chemická značka osmia, okolo, slovensky "jsem", zkr. Oděvní tvorby. – **B. I. Díl tajenky.** – C. Nevolník, staročeské zájmeno, čínské mužské jméno, místo na Zlínsku s poutním kostelem. – D. krajina, úspěch, řecky „proti“, rusky „jeden“. – E. Vzhled, mzda, iniciály rakouského skladatele Mahlera, východoasijská řeka, bývalý obchodní dům. – F. První žena, německy „červený“, sportovní úbor, slovenský souhlas, Starořek. – G. Zaujímat místo na židli, divadelní figura, druh oblečení. – **H. II. Díl tajenky.** – I. Holandská řeka, francouzská řeka, latinsky „kostky“.

Svisle: 1. Bývalé správní území. – 2. Usmrčen jedem. – 3. Odrazení, první muž. – 4. Spojení, naše metropole. – 5. Kulovitá bakterie, nadobro, strop (v nářečí). – 6. Pomalu vadnout, naděje na výhru. – 7. Ztrácet srst, vadnout. – 8. Projev přízně, skupina lidí (hovor.). – 9. Japonská potápěčky, pracovník tiskárny. – 10. Slovenské chlapecké jméno, úmrtí. – 11. Úslužná, značka přetlaku. – 12. Hlodavý savec, nabitá část molekuly, ples. – 13. Mužské jméno, bída. – 14. Školní místnost, domácí jméno Anny. – 15. Drobné příběhy. – 16. Tropický strom – láhevnik. **Náповěda: D. Odin, F. Aon, I. Tarn, 9. Ama.**

Tajenka z minula: kdo je zamilován do sebe nemá soka

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: http://www.farnostfrystak.cz.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 1. 6. 2013 v nákladu 250 ks.